

Europeiska unionens officiella tidning

C 19

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextiotredje årgången

20 januari 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 19/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning	1
--------------	---	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 19/02	Mål C-92/16: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada - Spanien) – Bankia SA mot Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning till förtida betalning i ett avtal om hypotekslån – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har avgjort eller beträffande vilken svaret klart kan utläsas av rättspraxis – Förklaring att villkoret är delvis oskäligt – Den nationella domstolens befogenheter när ett villkor har bedömts vara oskäligt – Det oskäliga villkoret ersätts med en bestämmelse i nationell rätt – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Uppenbart att frågan ska avvisas)	2
--------------	---	---

SV

2020/C 19/03	C-167/16: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander - Spanien) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA mot Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäligen villkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning av lån till förtida betalning – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har besvarat eller vars svar klart kan utläsas ur rättspraxis – Villkor som förklaras vara delvis oskäligt – Den nationella domstolens befogenhet med avseende på ett villkor som förklarats vara oskäligt – Det oskäligen villkoret ersätts med en nationell bestämmelse – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Det är uppenbart att frågan inte kan upptas till prövning)	3
2020/C 19/04	C-486/16: Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante - Spanien) – Bankia SA mot Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning till förtida betalning som ingår i ett avtal om hypotekslån – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har avgjort eller beträffande vilken svaret klart kan utläsas av rättspraxis – Den nationella domstolens befogenheter när ett villkor har bedömts vara oskäligt – Ett oskäligt villkor ersätts med en bestämmelse i nationell rätt – Effektivitetsprincipen – Principen om processuell autonomi)	4
2020/C 19/05	Mål C-801/18: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 5 september 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil supérieur de la Sécurité sociale - Luxemburg) – EU mot Caisse pour l'avenir des enfants (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Artikel 45 FEUF – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 4 – Konvention om social trygghet som ingåtts mellan anställningsmedlemsstaten och tredjeland – Familjeförmåner – Konventionens tillämplighet på en gränсарbetare som varken är medborgare eller bosatt i någon av de konventionslutande staterna)	4
2020/C 19/06	Mål C-262/19: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 11 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon - Grekland) – RM, SN mot Agrotiki Trapeza Ellados (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Inteckningar som säkerhet för banklån som jordbrukare har beviljats – Nationell lagstiftning enligt vilket inteckningen inte får överstiga ett visst belopp – Otillräckligt angivande av de skäl som fått domstolen att undra över tolkningen av unionsrätten – Uppenbart att begäran ska avvisas)	5
2020/C 19/07	Mål C-491/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) den 27 juli 2018 – Mennica Wroclawska sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	6
2020/C 19/08	Mål C-583/19 P: Överklagande ingett den 30 juli 2019 av Belén Bernaldo de Quirós av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 5 juni 2019 i mål T-273/18, Bernaldo de Quirós mot kommissionen	6
2020/C 19/09	Mål C-612/19 P: Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av CC av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2019 i mål T-248/17 RENV, CC mot parlamentet	7
2020/C 19/10	Mål C-655/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Julia (Rumänien) den 30 augusti 2019 – LN mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov	8
2020/C 19/11	Mål C-709/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 25 september 2019 – Vereniging van Effectenbezitters mot BP plc	9
2020/C 19/12	Mål C-719/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 september 2019 – FS, övrig part: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10

2020/C 19/13	Mål C-720/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30 september 2019 – GR mot Stadt Duisburg	10
2020/C 19/14	Mål C-738/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 7 oktober 2019 – A mot B, C	11
2020/C 19/15	Mål C-742/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 10 oktober 2019 – B. K. mot Republiken Slovenien	12
2020/C 19/16	Mål C-746/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Spanien) den 14 oktober 2019 – UD mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona	12
2020/C 19/17	Mål C-756/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD (Portugal) den 15 oktober 2019 – Ramada Storax SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2020/C 19/18	Mål C-758/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland) den 16 oktober 2019 – OH mot ID	14
2020/C 19/19	Mål C-760/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 16 oktober 2019 – JCM Europe (UK) Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	15
2020/C 19/20	Mål C-766/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca dos Açores. (Portugal) den 18 oktober 2019 – QE och RD mot SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA	15
2020/C 19/21	Mål C-768/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 18 oktober 2019 – Bundesrepublik Deutschland[mot SE	16
2020/C 19/22	Mål C-771/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 21 oktober 2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. mot Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.	18
2020/C 19/23	Mål C-774/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 22 oktober 2019 – A.B. och B.B. mot Personal Exchange International Limited	19
2020/C 19/24	Mål C-776/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – VB och WA mot BNP Paribas Personal Finance SA	19
2020/C 19/25	Mål C-777/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – XZ och YY mot BNP Paribas Personal Finance SA	21
2020/C 19/26	Mål C-778/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – ZX mot BNP Paribas Personal Finance SA	23
2020/C 19/27	Mål C-779/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – AV mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République	24

2020/C 19/28	Mål C-780/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – BW och CX mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République	26
2020/C 19/29	Mål C-781/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – DY och EX mot BNP Paribas Personal Finance SA	28
2020/C 19/30	Mål C-782/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – FA mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République	29
2020/C 19/31	Mål C-783/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 22 oktober 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mot GB	31
2020/C 19/32	Mål C-795/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 oktober 2019 – XX mot Tartu vangla	32
2020/C 19/33	Mål C-799/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Košice I (Slovakien) den 30 oktober 2019 – NI, OJ och PK mot Sociálna poisťovňa	32
2020/C 19/34	Mål C-812/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4 november 2019 – Danske Bank A/S / Skatteverket	33
2020/C 19/35	Mål C-813/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrike) den 5 november 2019 – MN	34
2020/C 19/36	Mål C-821/19: Talan väckt den 8 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Ungern	34
2020/C 19/37	Mål C-847/19 P: Överklagande ingett den 20 november 2019 av Achemos Grupè UAB, Achema AB av den dom som tribunalen (sjunde) meddelade den 12 september 2019 i mål T-417/16, Achemos Grupè and Achema AB mot kommissionen	35
2020/C 19/38	Mål C-849/19: Talan väckt den 21 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	36
2020/C 19/39	Mål C-856/19: Talan väckt den 25 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Ungern	37
2020/C 19/40	Mål C-569/17: Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 10 juli 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien, intervenient; Republiken Frankrike	38
2020/C 19/41	Mål C-580/18: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning den 14 augusti 2019 – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH mot Lotte Co. Ltd, Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle (EUIPO)	38
2020/C 19/42	Mål C-751/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD - Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira	39
2020/C 19/43	Mål C-781/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Roma - Italien) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) mot Soundreef Ltd	39

2020/C 19/44	Mål C-180/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf - Tyskland) – flightright GmbH mot Eurowings GmbH	39
2020/C 19/45	Mål C-247/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 19 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Primera Instancia e Instrucción de Ceuta - Spanien) – HC, ID mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA	40
2020/C 19/46	Mål C-327/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus - Finland) – Överklagande från Nobina Finland Oy	40
2020/C 19/47	Mål C-345/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf - Tyskland) – EUflight.de GmbH mot Eurowings GmbH	40
2020/C 19/48	Mål C-370/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från l'Amtsgericht Hamburg - Tyskland) – GE mot Société Air France	41
Tribunalen		
2020/C 19/49	Mål T-287/16: Tribunalens dom av den 26 november 2019 – Belgien mot kommissionen (EGFJ) och Ejflu – Betalningar som är undantagna från finansieringen – Betalningar som verkställts av Belgien – Felaktigt utbetalda exportbidrag – Det uteblivna återkravet beror på försummelse som ska tillskrivas ett organ i en medlemsstat – Alla rättsmedel är inte uttömda – Proportionalitet)	42
2020/C 19/50	Mål T-502/16: Tribunalens dom av den 20 november 2019 – Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mot kommissionen (Personalmål - Tjänstemän - Mord på en tjänsteman och hans maka – Skyldighet att säkerställa skydd för personal i unionens tjänst – En institutions ansvar för den ideella skada en avlidne tjänstemans rättsinnehavare har lidit – Tjänstemannens mor, bror och syster – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Talerätt grundad på artikel 270 FEUF – Person som avses i tjänsteföreskrifterna – Rimlig tidsfrist)	43
2020/C 19/51	Mål T-31/18: Tribunalens dom av den 27 november 2019 – Izuzquiza och Semsrott mot Frontex (Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en fartygsinsats av Frontex i Medelhavet år 2017 – Använda fartyg – Avslag på ansökan om tillgång – Artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001 – Undantag avseende skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet)	44
2020/C 19/52	Mål T-527/18: Tribunalens dom av den 21 november 2019 – K.A. Schmearsal Holding mot EUIPO – Tecnium (tec.nicum) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket tec.nicum – Äldre nationella figurmärket TECNIUM – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Tjänsteslagslikhet – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001 – Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper – Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)	44
2020/C 19/53	Mål T-592/18: Tribunalens dom av den 28 november 2019 – Wywiał-Przȳda mot kommissionen (Personalmål – Kontraktanställda – Lön – Beslut om att inte bevilja utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Arbete som utförts för en annan stat – Diplomatsstatus – Femårig referensperiod)	45
2020/C 19/54	Mål T-642/18: Tribunalens dom av den 28 november 2019 – August Wolff mot EUIPO– Faes Farma (DermoFaes Atopimed) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket DermoFaes Atopimed – Det äldre ordmärket Dermowas – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	46

2020/C 19/55	Mål T-643/18: Tribunalens dom av den 28 november 2019 – August Wolff mot EUIPO – Faes Farma (DermaFaes) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket DermaFaes – Det äldre ordmärket Dermowas – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	46
2020/C 19/56	Mål T-695/18: Tribunalens dom av den 20 november 2019 – Werner mot EUIPO – Merck (fLORAMED) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket fLORAMED – Äldre EU- ordmärket MEDIFLOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	47
2020/C 19/57	Mål T-711/18: Tribunalens dom av den 26 november 2019 – Wyld mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet wyld – Det äldre internationella ordmärket WILD CRISP – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Delvist avslag på registreringsansökan)	48
2020/C 19/58	Mål T-276/13 RENV: Tribunalens beslut av den 14 november 2019 – Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet (Dumpning – Import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna – Slutgiltig antidumpningstull – Den angripna rättsakten har upphävts – intresse av att få saken prövad föreligger inte längre – Anledning saknas att döma i saken)	48
2020/C 19/59	Mål T-618/18: Tribunalens beslut av den 21 november 2019 – ZI mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet – Tjänstemannens make är ansluten – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning)	49
2020/C 19/60	Mål T-740/18 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Taminco mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Det verksamma ämnet tiram – Villkor för godkännande för utsläppande på marknaden – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	50
2020/C 19/61	Mål T-147/19: Tribunalens beslut av den 14 november 2019 – Flovax mot EUIPO – Dagniaux et Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923) (EU-varumärke – Ogiltighetsförklaring – EU-figurmärket GLACIER DAGNIEUX DEPUIS 1923 – Återkallelse av det angripna beslutet – Andamålet med talan har förfallit – Anledning saknas att döma i saken)	50
2020/C 19/62	Mål T-181/19: Tribunalens beslut av den 18 november 2019 – Dickmanns mot EUIPO (Personalmål – Tillfälligt anställda – Tidsbegränsat kontrakt med en uppsägningsklausul – Klausul enligt vilken kontraktet sägs upp om den tillfälligt anställde inte förs upp på en reservförteckning efter ett uttagningsförfarande – Rent bekräftande rättsakt – Tidsfrist för klagomål – Avvisning)	51
2020/C 19/63	Mål T-518/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Sipcam Oxon mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Det verksamma ämnet klorotalonil – Villkor för godkännande för utsläppande på marknaden – Begäran om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	52
2020/C 19/64	Mål T-549/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Särsläkemedel – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	53
2020/C 19/65	Mål T-568/19 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Microos Food Safety mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Bakteriofag – Listeria – Listex™ P100 – Avvisning)	53
2020/C 19/66	Mål T-719/19: Talan väckt den 23 oktober 2019 – Northgate and Northgate Europe mot kommissionen	54

2020/C 19/67	Mål T-726/19: Talan väckt den 25 oktober 2019 – LSEGH (Luxembourg) och London Stock Exchange Group Holdings (Italy) mot kommissionen	55
2020/C 19/68	Mål T-728/19: Talan väckt den 29 oktober 2019 – PL mot kommissionen	56
2020/C 19/69	Mål T-731/19: Talan väckt den 29 oktober 2019 – Arris Global mot kommissionen	57
2020/C 19/70	Mål T-79/19: Tribunalens beslut av den 18 november 2019 – Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen	58
2020/C 19/71	Mål T-537/19: Tribunalens beslut av den 12 november 2019 – DK mot GSA.....	58

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning*(2020/C 19/01)***Senaste offentliggörandet**

EUT C 10, 13.1.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 432, 23.12.2019

EUT C 423, 16.12.2019

EUT C 413, 9.12.2019

EUT C 406, 2.12.2019

EUT C 399, 25.11.2019

EUT C 383, 11.11.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 1 de Fuenlabrada - Spanien) – Bankia SA mot Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

(Mål C-92/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning till förtida betalning i ett avtal om hypotekslån – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har avgjort eller beträffande vilken svaret klart kan utläsas av rättspraxis – Förklaring att villkoret är delvis oskäligt – Den nationella domstolens befogenheter när ett villkor har bedömts vara oskäligt – Det oskäliga villkoret ersätts med en bestämmelse i nationell rätt – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Uppenbart att frågan ska avvisas)

(2020/C 19/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Fuenlabrada

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Bankia SA

Svarande: Henry-Rodolfo Rengifo Jiménez, Sheyla-Jeanneth Felix Caiza

Avgörande

Artiklarna 6 och 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att de, å ena sidan, utgör hinder för att ett sådant villkor om uppsägning till förtida betalning i ett avtal om hypotekslån som har bedömts vara oskäligt delvis består genom att den nationella domstolen stryker de delar som medför att villkoret är oskäligt. Å andra sidan utgör dessa artiklar inte hinder för att den nationella domstolen undanröjer ogiltigheten av ett sådant oskäligt villkor, vars lydelse grundar sig på en lagbestämmelse som är tillämplig om det finns en överenskommelse om detta mellan avtalsparterna, genom att ersätta villkoret med en ny lydelse av denna lagbestämmelse, som införts efter det att avtalet ingåtts, om det aktuella avtalet inte kan bestå för det fall det oskäliga villkoret undanröjs och om en ogiltigförklaring av avtalet i dess helhet skulle utsätta konsumenten för mycket negativa konsekvenser.

(¹) EUT C 156, 2.5.2016.

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 2 de Santander - Spanien) – Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA mot Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

(C-167/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäliga villkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning av lån till förtida betalning – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har besvarat eller vars svar klart kan utläsas ur rättspraxis – Villkor som förklarats vara delvis oskäligt – Den nationella domstolens befogenhet med avseende på ett villkor som förklarats vara oskäligt – Det oskäliga villkoret ersätts med en nationell bestämmelse – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Det är uppenbart att frågan inte kan upptas till prövning)

(2020/C 19/03)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Santander

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Motparter: Fernando Quintano Ujeta, María Isabel Sánchez García

Avgörande

Artiklarna 6 och 7 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att de dels utgör hinder för att låta ett villkor om uppsägning av ett hypotekslån till förtida betalning, som förklarats vara oskäligt, bestå till viss del genom att upphäva de delar av villkoret som gör det oskäligt, dels inte utgör hinder för att den nationella domstolen avhjälper ett sådant villkors ogiltighet genom att ersätta det med den nya lydelse, som införts efter det att avtalet ingicks, av den författningsbestämmelse som har legat till grund för detta villkor och som är tillämplig för det fall avtalsparterna har kommit överens om detta, under förutsättning att det aktuella hypotekslånet inte kan bestå om nämnda oskäliga villkor upphävs och under förutsättning att en ogiltigförklaring av avtalet i dess helhet innebär att konsumenten utsätts för mycket negativa konsekvenser.

⁽¹⁾ EUT C 200, 6.6.2016.

Domstolens beslut (första avdelningen) av den 3 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de Primera Instancia no 6 de Alicante - Spanien) – Bankia SA mot Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

(C-486/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Artiklarna 6 och 7 – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Villkor om uppsägning till förtida betalning som ingår i ett avtal om hypotekslån – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fråga som är identisk med en fråga som domstolen redan har avgjort eller beträffande vilken svaret klart kan utläsas av rättspraxis – Den nationella domstolens befogenheter när ett villkor har bedömts vara oskäligt – Ett oskäligt villkor ersätts med en bestämmelse i nationell rätt – Effektivitetsprincipen – Principen om processuell autonomi)

(2020/C 19/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 6 de Alicante

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Bankia SA

Svarande: Alfredo Sánchez Martínez, Sandra Sánchez Triviño

Avgörande

Artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal och effektivitetsprincipen ska, under sådana omständigheter som de i det nationella målet, tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för att en domstol i första instans blir bunden av ett avgörande som meddelats av en domstol i övre instans som innebär att ett utmättningsförfarande ska inledas med beaktande av hur allvarligt konsumentens åsidosättande av sina skyldigheter enligt avtalet om hypotekslån är, även om detta avtal innehåller ett villkor som har förklarats vara oskäligt i ett tidigare domstolsavgörande som vunnit laga kraft men som inte har rättskraft enligt nationell rätt.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 5 september 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil supérieur de la Sécurité sociale - Luxemburg) – EU mot Caisse pour l'avenir des enfants

(Mål C-801/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Artikel 45 FEUF – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 4 – Konvention om social trygghet som ingåtts mellan anställningsmedlemsstaten och tredjeland – Familjeförmåner – Konventionens tillämplighet på en gränsarbetare som varken är medborgare eller bosatt i någon av de konventionslutande staterna)

(2020/C 19/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EU

Motpart: Caisse pour l'avenir des enfants

Avgörande

Artikel 45 FEUF, jämförd med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, ska tolkas så, att den utgör hinder för att de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten nekar en medborgare i den andra medlemsstaten, som arbetar i den första medlemsstaten utan att vara bosatt där, familjeförmåner för sitt barn som är bosatt i tredjeland med sin mor då nämnda myndigheter, när samma villkor för beviljande av nämnda förmåner är för handen, till följd av en internationell bilateral konvention som ingåtts mellan den första medlemsstaten och detta tredjeland, erkänner rätten till familjeförmåner för sina egna medborgare och personer som är bosatta i landet, såvida dessa myndigheter inte kan anföra sakliga skäl för sitt avslag.

(¹) EUT C 82, 4.3.2019.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 11 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Polymeles Protodikeio Athinon - Grekland) – RM, SN mot Agrotiki Trapeza Ellados

(Mål C-262/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 och artikel 94 i domstolens rättegångsregler – Statligt stöd – Inteckningar som säkerhet för banklån som jordbrukare har beviljats – Nationell lagstiftning enligt vilket inteckningen inte får överstiga ett visst belopp – Otillräckligt angivande av de skäl som fått domstolen att undra över tolkningen av unionsrätten – Uppenbart att begäran ska avvisas)

(2020/C 19/06)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: RM, SN

Svarande: Agrotiki Trapeza Ellados

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som Polymeles Protodikeio Athinon (förstainstansrätten i Aten, Grekland) har inkommit med, genom beslut av den 8 februari 2019, ska avvisas.

(¹) EUT C 187, 3.6.2019

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polen) den 27 juli 2018 –
Mennica Wroclawska sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu**

(Mål C-491/18)

(2020/C 19/07)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Parter i det nationella målet

Klagande: Mennica Wroclawska sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

I beslut av den 13 december 2018 slog domstolen (tionde avdelningen) fast att artiklarna 168 a, 178 a och 226 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i ändrad lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010, ska tolkas så, att de utgör hinder för att nationella skattemyndigheter nekar den beskattningsbara personen rätt till avdrag för ingående transaktioner som ska betalas eller har betalats enbart av det skälet att de upprättade fakturorna innehåller en felaktighet vad gäller identifieringen av de varor som är föremål för den berörda transaktionen, och detta trots att den beskattningsbara personen, innan skattemyndigheterna fattade något beslut i detta avseende, tillhandahöll myndigheterna sådana handlingar och förklaringar som var nödvändiga för att fastställa det verkliga syftet med dessa transaktioner och som styrker att det var fråga om verkliga transaktioner.

Överklagande ingett den 30 juli 2019 av Belén Bernaldo de Quirós av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 5 juni 2019 i mål T-273/18, Bernaldo de Quirós mot kommissionen

(Mål C-583/19 P)

(2020/C 19/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Belén Bernaldo de Quirós (ombud: M. Casado García-Hirschfeld, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen av den 5 juni 2019, Bernaldo de Quirós/kommissionen (T-273/18),
- bifalla talan såvitt avser de yrkanden som framställdes i första instans,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande har klaganden gjort gällande en enda grund, avseende en missuppfattning av omständigheterna, en uppenbart oriktig bedömning, samt en oriktig rättslig motivering.

Inom ramen för den andra grund som åberopats till stöd för den talan som väckts vid tribunalen gjorde klaganden gällande att principen om iakttagande av rätten till försvar i enlighet med artikel 3 i bilaga IX i tjänsteföreskrifterna hade åsidosatts. Tribunalen uttalade sig om denna grund i punkterna 81–94 i den överklagade domen.

Klaganden anser att tribunalens slutsatser är oriktiga i materiellt hänseende. Klaganden anser att den överklagade domen är behäftad med en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning, dels såtillvida att interna regler inte kan motivera ett åsidosättande av en bestämmelse i tjänsteföreskrifterna, dels såtillvida att den aktuella genomförandebestämmelsen inte föreskriver att befogenheter kan delegeras tillsättningsmyndigheten. Slutligen innehåller tribunalens tolkning av bestämmelserna i artikel 3 i bilaga IX i tjänsteföreskrifterna och artikel 4.4 i genomförandebestämmelserna en oriktig rättslig motivering.

Överklagande ingett den 14 augusti 2019 av CC av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2019 i mål T-248/17 RENV, CC mot parlamentet

(Mål C-612/19 P)

(2020/C 19/09)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: CC (ombud: G. Maximini, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara tribunalens dom av den 13 juni 2019 i mål T-248/17 RENV med undantag för punkt 3 i domslutet, avseende rättegångskostnaderna,
- förplikta parlamentet att ersätta hela den ideella och materiella skada som sökanden lidit, enligt den beräkningsmetod som fastställts i ansökan i mål F-9/12, och
- förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden begär delvis ogiltigförklaring av domen av den 13 juni 2019, CC/parlamentet, T-248/17 RENV (med undantag för punkt 3 i domslutet), där tribunalen förpliktade parlamentet att betala klaganden 6 000 euro jämte samtliga rättegångskostnader och ogillade talan i övrigt.

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder:

- Åsidosättande av artikel 106 i tribunalens rättegångsregler – Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen – Åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- Felaktig rättstillämpning, genom att tribunalen inte vidtagit de processledande åtgärder som begärts.
- Förvanskning av innehållet i meddelandet om uttagningsprov – Åsidosättande av domen om ogiltigförklaring – Rättsstridigt ersätande av bedömningen med sin egen bedömning – Åsidosättande av artikel 1d.2 i tjänsteföreskrifterna.
- Felaktig rättstillämpning, gorn att tribunalen uteslutit vissa poster från utvärderingen av förlorade möjligheter.
- Godtycklig utvärdering, felaktig rättstillämpning, bristande motivering, bristande opartiskhet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Alba Julia (Rumänien) den 30 augusti 2019 – LN mot Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

(Mål C-655/19)

(2020/C 19/10)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Julia

Parter i det nationella målet

Klagande: LN

Motpart: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 i direktiv 2006/112 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för att en transaktion, genom vilken ett skattesubjekt i egenskap av borgenär förvärvar fast egendom som är föremål för en exekutiv auktion och, efter en viss tid, säljer egendomen för att täcka sin lånefordran, betraktas som ekonomisk verksamhet i form av utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav?
- 2) Kan en person som har genomfört en sådan rättshandling betraktas som beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 9 i direktiv 2006/112?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 25 september 2019 –
Vereniging van Effectenbezitters mot BP plc**

(Mål C-709/19)

(2020/C 19/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Sökande: Vereniging van Effectenbezitters

Motpart: BP plc

Tolkningsfrågor

- 1) a. Ska artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (omarbetning) (EUT L 351, 2012, s. 1), nedan kallad Bryssel Ia-förordningen, tolkas så, att en ren förmögenhetsskada som uppkommit direkt på ett placeringskonto i Nederländerna eller på ett placeringskonto hos en bank och/eller investmentbolag med etableringsort i Nederländerna, och som är en följd av investeringsbeslut som fattats med stöd av världsomfattande men oriktig, ofullständig och vilseledande information från ett internationellt börsnoterat bolag, är ett tillräckligt anknytningskriterium för att en nederländsk domstol ska anses ha internationell behörighet på grundval av den ort där skadan inträffade (Erfolgsort)?
- b. Om svaret är nekande, krävs ytterligare omständigheter för att den nederländska domstolen ska anses vara behörig och i så fall vilka? Är de ytterligare omständigheter som nämns ... i [punkt] 4.2.2 i begäran tillräckliga för att den nederländska domstolen ska anses vara behörig?
- 2) Blir svaret på fråga 1 annorlunda om en talan med stöd av artikel 3.305a i civillagen har väckts av en förening som företräder de kollektiva intressena hos de investerare som har lidit en sådan skada som avses i fråga 1, vilket bland annat innebär att ovan nämnda investerares hemvistorter inte har fastställts, och inte heller de särskilda omständigheterna kring de enskilda köptransaktionerna eller de enskilda besluten att inte sälja delar av det befintliga aktieinnehavet?
- 3) Om den nederländska domstolen enligt artikel 7.2 i Bryssel Ia-förordningen är behörig att pröva den talan som väckts med stöd av artikel 3.305a i civillagen, har den nederländska domstolen enligt artikel 7.2 i Bryssel Ia-förordningen då även relativ internationell och intern behörighet att pröva varje enskilt skadeståndsanspråk som senare framställs av investerare som lidit en sådan skada som avses i fråga 1?
- 4) Om den nederländska domstolen, i enlighet med vad som angetts ovan i fråga 3, har relativ internationell, men inte intern, behörighet att pröva varje enskilt skadeståndsanspråk från investerare som lidit en sådan skada som avses i fråga 1, fastställs den relativa interna behörigheten i så fall på grundval av den skadelidande investerarens hemvistort, etableringsorten för den bank hos vilken investeraren har ett personligt bankkonto eller etableringsorten för den bank hos vilken placeringskontot finns, eller på grundval av något annat anknytningskriterium?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 30 september 2019 – FS, övrig part: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-719/19)

(2020/C 19/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: FS

Övrig part: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 2004, s. 77) tolkas så, att ett beslut om utvisning av en unionsmedborgare från den mottagande medlemsstaten som fattats med stöd av denna bestämmelse ska anses verkställt och beslutet inte längre anses ha några rättsverkningar så snart unionsmedborgaren bevisligen lämnat den mottagande medlemsstaten inom den frist för frivillig avresa som fastställts i beslutet?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande, åtnjuter unionsmedborgaren vid en omedelbar återkomst till den mottagande medlemsstaten den uppehållsrätt i högst tre månader som avses i artikel 6.1 i direktiv 2004/38, eller får den mottagande medlemsstaten fatta ett nytt beslut om utvisning för att förhindra att unionsmedborgaren gång på gång reser in i landet för ett kortare uppehåll?
- 3) Om fråga 1 ska besvaras nekande, måste unionsmedborgaren i så fall uppehålla sig utanför den mottagande medlemsstaten under en viss period, och i så fall hur länge?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30 september 2019 – GR mot Stadt Duisburg

(Mål C-720/19)

(2020/C 19/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: GR

Motpart: Stadt Duisburg

Tolkningsfrågor

1. Förlorar en familjemedlem till en turkisk medborgare, som från den senare kan härleda rättigheter enligt artikel 7.1 i beslut nr 1/80, dessa rättigheter om familjemedlemmen förvärvar medborgarskap i värdlandet och därvid avsäger sig sitt tidigare medborgarskap?
2. Om fråga 1 ska besvaras jakande: Kan familjemedlemmen till den turkiska arbetstagaren i den beskrivna situationen återfå rättigheterna som följer av artikel 7 i beslut nr 1/80 om familjemedlemmen åter avsäger sig medborgarskapet i värdmedlemsstaten genom att på nytt förvärva det tidigare medborgarskapet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 7 oktober 2019 – A mot B, C

(Mål C-738/19)

(2020/C 19/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i det nationella målet

Sökande: A

Motparter: B och C

Tolkningsfråga

Hur ska direktiv 93/13, och närmare bestämt den princip om sammanlagd effekt som anges i detta, tolkas vid bedömningen av huruvida det vite som den konsument som inte har fullgjort sina skyldigheter har ålagts att erlagga (nedan kallad vitesklausulen) är oproportionerligt högt, i den mening som avses i punkt 1 e i bilagan till direktivet, för det fall det rör sig om vitesklausuler som är kopplade till diverse avtalsbrott av varierande slag som till sin karaktär är sådana att de inte behöver förekomma tillsammans, och i det konkreta fallet inte heller gör detta? Har det därvid betydelse att det i samband med de avtalsbrott för vilka vite yrkas även yrkas vite i form av avdrag för otillbörlig vinst?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 10 oktober 2019 – B. K. mot Republiken Slovenien

(Mål C-742/19)

(2020/C 19/15)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i det nationella målet

Klagande: B. K.

Motpart: Republiken Slovenien

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 2 i direktiv 2003/88 ⁽¹⁾ tillämplig även på arbetstagare inom försvarsmakten eller på militär personal som genomför beredskapstjänstgöring i fredstid?
2. Utgör bestämmelsen i artikel 2 i direktiv 2003/88 hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken begreppet arbetstid inte omfattar bakjourstjänstgöring som utförs av arbetstagare inom försvarsmakten på arbetsplatsen eller annan av arbetsgivaren bestämd plats (men inte i hemmet) eller närvaro av militär personal inom försvarsmakten i samband med beredskapstjänstgöring under vilken personalen inte utför något faktiskt arbete, men är skyldig att vara fysiskt närvarande i förläggingsbyggnaden?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Spanien) den 14 oktober 2019 – UD mot Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Mål C-746/19)

(2020/C 19/16)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: UD

Motpart: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Tolkningsfrågor

- 1) Har den spanska staten införlivat direktiv 2008/115⁽¹⁾ med den nationella rätten (lag 4/2000, i dess ändrade lydelse enligt lag 2/2009) på rätt sätt, med hänsyn till att den i första hand tillämpar böter vid olaglig vistelse och bara i allvarigare fall tillämpar avlägsnande?
- 2) Får den spanska staten i enlighet med principen om konform tolkning kräva att direktivet ska tillämpas direkt, även om det strider mot bestämmelserna i den nationella lagstiftningen och det medför att utlännings situation förvärras?
- 3) Kan artiklarna 55.1 och 57.1 i lag 4/2000 tolkas i överensstämmelse med direktiv 2008/115, det vill säga så länge en bestämmelse i den nationella lagstiftningen som föreskriver böter som huvudpåföljd för olaglig vistelse fortfarande gäller, eller leder det till en tolkning *contra legem* av denna nationella lagstiftning?
- 4) Får den nationella domstolen fortsätta att tillämpa ett bötesstraff som huvudpåföljd och avlägsnande i allvarigare fall eller är den oundvikligen tvungen att under alla förhållanden tillämpa avlägsnande, utom i de fall som uttryckligen undantas i direktiv 2008/115?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD (Portugal) den 15 oktober 2019 – Ramada Storax SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-756/19)

(2020/C 19/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: Ramada Storax SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 90 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ ..., principen om mervärdesskattens neutralitet och proportionalitetsprincipen samt de grundläggande ekonomiska friheterna tolkas så, att de tillåter att den portugisiska lagstiftaren, i artikel 78.7 b i Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (CIVA) (lagen om mervärdesskatt), som antagits genom lagdekret nr 394-B/84 av den 26 december, begränsar möjligheten att vidta rättelse av mervärdesskatt, med avseende på fordringar som i ett insolvensförfarande har ansetts inte kunna drivas in, till de i den bestämmelsen angivna fallen (det vill säga när ett förenklat insolvensförfarande inletts, efter det att ett sådant beslut om verifiering och rangordning av fordringar som föreskrivs i Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas (CIRE) (lagen om insolvens och företagsrekonstruktion), vilken antagits genom lagdekret nr 53/2004 av den 18 mars, har vunnit laga kraft eller, i förekommande fall, efter det att den plan som är föremål för överläggningar enligt artikel 156 i samma lag har godkänts), vilket medför att avgöranden från domstolar i andra medlemsstater, i vilka det intygas att de fordringar som har gjorts gällande i insolvensförfarandet inte kan drivas in, inte beaktas?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland) den 16 oktober 2019 – OH mot ID

(Mål C-758/19)

(2020/C 19/18)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Polymeles Protodikeio Athinon (Grekland)

Parter i det nationella målet

Kärande: OH

Svarande: ID

Tolkningsfrågor

- 1) Överlappar begreppen immunitet mot rättsliga förfaranden och immunitet i artikel 11 i protokollet ⁽¹⁾, så som de är uttryckta och mot bakgrund av deras syfte, varandra?
- 2) Omfattar och täcker begreppen "immunitet mot rättsliga förfaranden/immunitet" i ovan nämnda artikel 11, förutom brottmål, även tvistemål som skadelidande tredjemän anhängiggör mot kommissionsledamöter?
- 3) Får en kommissionärs "immunitet mot rättsliga förfaranden/immunitet" även upphävas i samband med ett tvistemål mot den berörda kommissionären så som det som har anhängiggjorts i förevarande situation? Vem ska i så fall inleda upphävandeförfarandet?
- 4) Är unionens rättsinstanser behöriga att avgöra en talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar mot en kommissionär så som den som har väckts i förevarande situation?

⁽¹⁾ Artikel 11 i protokoll (nr 7) av den 8 april 1965 om Europeiska unionens immunitet och privilegier, vilket är bilagt Fördraget [om Europeiska unionens funktionssätt].

**Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 16 oktober 2019
– JCM Europe (UK) Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Mål C-760/19)

(2020/C 19/19)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: JCM Europe (UK) Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

- 1) Är kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1760 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen⁽¹⁾ ogiltig till den del kontrollenheten för sedlar och sedelkassetter som anges i [förordning nr 2016/1760] klassificeras enligt KN-nummer 84729070 och inte enligt KN-nummer 90314990?
- 2) Är kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1760 närmare bestämt ogiltig i den mån
  - a) den felaktigt begränsar räckvidden av nummer 9031,
  - b) den felaktigt utvidgar räckvidden av nummer 8472,
  - c) den tar hänsyn till otillåtna omständigheter,
  - d) den inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till de förklarande anmärkningarna, KN-nummer och de allmänna bestämmelserna för tolkning av KN vid klassificeringen av produkten på så sätt som anges i förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 269, 2016, s.6.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca dos Açores. (Portugal) den 18 oktober 2019 –
QE och RD mot SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA**

(Mål C-766/19)

(2020/C 19/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Parter i det nationella målet

Kärande: QE och RD

Svarande: SATA International - Serviços de Transportes Aéreos SA

Intervenient: Ana – Aeroportos de Portugal SA

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en sådan händelse som den som ägde rum den 10 maj 2017 på flygplatsen i Lissabon – där det inträffade ett generellt, betydande fel i bränsleförsörjningen, som gjorde det omöjligt att tanka flygplanen på grund av haveri i pumpsystemet som hindrade överföring av bränsle till försörjningssystemet, som de enheter som svarar för flygplatsinfrastrukturen ansvarar för, ett haveri som påverkade kontinuiteten i flygplatsens verksamhet och dess funktionsduglighet, vilket ledde till att sammanlagt 473 flygningar blev försenade eller inställda (varav 12 blev omdirigerade, 98 inställda och 363 försenade) och påverkade mer än 41 000 passagerare – anses utgöra en "extraordinär omständighet" i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning nr 261/2004⁽¹⁾ och därmed befria lufttrafikföretaget från sin skyldighet att betala kompensation?
- 2) Ska ett lufttrafikföretag som beslutat att tanka på en näraliggande, alternativ flygplats (Porto), på grund av att det var omöjligt att tanka på flygplatsen i Lissabon med anledning av den ovan beskrivna händelsen, och som leasat ett flygplan med besättning från ett annat lufttrafikföretag (ACMI-leasing) för att genomföra flygningen – på grund av att flygplanets besättning till följd av förseningen, orsakad av den sena avgången från Lissabons flygplats och tankningen på en annan flygplats, inte längre hade laglig rätt att arbeta tillräckligt länge för att genomföra den flygning som därmed kom att bli försenad – anses ha vidtagit alla rimliga åtgärder för att begränsa förseningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 18 oktober 2019 – Bundesrepublik Deutschland[mot SE

(Mål C-768/19)

(2020/C 19/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: SE

Ytterligare deltagare i rättegången: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfrågor

1. Under omständigheter där en asylsökande har levt med sitt barn i en familj som existerade i ursprungslandet och barnet efter en ansökan om internationellt skydd som lämnats in innan det uppnått myndighetsålder har beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande (nedan kallad den skyddsbehövande), och den asylsökande innan hans barn uppnått myndighetsålder har inrest i medlemsstaten som mottagit den skyddsbehövande och likaså ansökt om internationellt skydd (nedan kallad den asylsökande) i den staten, ska då den relevanta tidpunkten – med avseende på frågan huruvida den skyddsbehövande är "underårig" i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 ⁽¹⁾ – enligt en nationell bestämmelse som avser beviljande av subsidiärt skydd som härleds från den skyddsbehövande och vilken hänvisar till artikel 2 j i direktiv 2011/95, vara tidpunkten då ett beslut meddelas i fråga om den asylsökandes asylansökan, eller vid en tidigare tidpunkt, exempelvis när
  - a) den skyddsbehövande beviljades status som subsidiärt skyddsbehövande,
  - b) den asylsökande ansökte om asyl,
  - c) den asylsökande inreste i den mottagande medlemsstaten, eller
  - d) den skyddsbehövande ansökte om asyl?
2. För det fall
  - a) att tidpunkten för ansökan är avgörande: Är det viljan att söka skydd som uttryckts skriftligen, muntligen eller på annat sätt till den nationella myndigheten som ansvarar för asylansökan (faktisk asylansökan), eller den formella ansökan om internationellt skydd som är relevant i detta avseende?
  - b) att tidpunkten för den asylsökandes inresa eller tidpunkten då denne ansökt om asyl är avgörande: Är det relevant huruvida det vid denna tidpunkt ännu inte meddelats ett beslut i fråga om ansökan om internationellt skydd som ingetts av en person som vid en senare tidpunkt beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande?
3. a) Vilka villkor måste vara uppfyllda under de omständigheter som beskrivs i fråga 1 ovan för att den asylsökande ska anses vara en "familjemedlem" (artikel 2 j i direktiv 2011/95) som "befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd" i vilken den person som beviljats internationellt skydd befinner sig och med vilken en familj "existerade redan i ursprungslandet"? Kräver detta särskilt att familjelivet mellan den skyddsbehövande och den asylsökande i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) återupptagits i den mottagande medlemsstaten, eller är det i detta sammanhang tillräckligt att både den skyddsbehövande och den asylsökande samtidigt befinner sig i den mottagande medlemsstaten? Räknas en förälder även som familjemedlem om det framgår av omständigheterna i det enskilda fallet att avsikten med inresan inte var att faktiskt utöva ansvar i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 för en person som beviljats internationellt skydd och som fortfarande är underårig och ogift?
  - b) Om fråga 3.a) ska besvaras så, att familjelivet mellan den skyddsbehövande och den asylsökande i den mening som avses i artikel 7 i stadgan måste ha återupptagits i den mottagande medlemsstaten: Är det relevant vid vilken tidpunkt familjelivet återupptagits? Är det i detta avseende i synnerhet avgörande huruvida familjelivet har återupprättats inom en viss tidsfrist efter den asylsökandens inresa, vid tidpunkten då den asylsökande ansöker om asyl, eller vid en tidpunkt då den skyddsbehövande fortfarande var underårig?
4. Anses en asylsökande inte längre ha ställning som familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 i och med att den skyddsbehövande uppnår myndighetsålder, vilket är förbundet med att ansvaret för en person som är underårig och ogift upphör? Om denna fråga ska besvaras nekande: Består denna ställning som familjemedlem (och de därmed förbundna rättigheterna) efter denna tidpunkt, utan någon begränsning i tiden, eller upphör den efter en viss tid (om ja: vilken tid?) eller när en viss händelse inträffar (om ja: vilken händelse?)

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 21 oktober 2019 – NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E. mot Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

(Mål C-771/19)

(2020/C 19/22)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i det nationella målet

Klagande: NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E. – LDK Symvouloi Michanikoi A.E., NAMA Symvouloi Michanikoi kai Meletites A.E., LDK Symvouloi Michanikoi A.E.

Motparter: Archi Exetasis Prodikastikon Prosfygon (AEPP), ATTIKO METRO A.E.

Tolkningsfrågor

- Ska artiklarna 1.3, 2.1 a–b och 2a.2 i [direktiv 92/13] ⁽¹⁾, mot bakgrund av slutsatserna i domen *Fastweb* (C-100/12), domen *PFE* (C-689/13), domen *Archus och Gama* (C-131/16) och domen *Lombardi* (C-333/18), tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell rättspraxis av vilken följer att när en anbudsgivare genom beslut av den upphandlande myndigheten har uteslutits från upphandlingen, dock inte i det avslutande skedet av upphandlingen, det vill säga vid tilldelning av det aktuella kontraktet, utan i ett tidigare skede av upphandlingen (till exempel i samband med granskningen av de tekniska anbuden), och en annan anbudsgivare (konkurrent) i stället har tillåtits att delta i upphandlingen, så gäller att om den behöriga domstolen då avslår den uteslutna anbudsgivarens ansökan om uppskov [med verkställigheten av den upphandlande myndighetens beslut] vad gäller den del som rör dennes uteslutning från upphandlingsförfarandet, anses denna anbudsgivare fortfarande ha ett berättigat intresse av att genom samma ansökan om interimistiska åtgärder framställa yrkande om uteslutning av den andra anbudsgivaren endast om beslutet att låta den anbudsgivaren delta i upphandlingen strider mot principen om likabehandling av anbud?
  - Om fråga 1 a) besvaras jakande, ska de ovan nämnda bestämmelserna då tolkas på så sätt att den uteslutna anbudsgivaren mot ovanstående bakgrund i ansökan om interimistiska åtgärder har rätt att åberopa vilka oegentligheter som helst vad gäller konkurrentens deltagande i upphandlingen, det vill säga åberopa även andra oegentligheter i konkurrentens anbud än dem till följd av vilka dennes eget anbud har uteslutits, i syfte att utverka att upphandlingsförfarandet och konkurrentens tilldelning av kontraktet inhiberas genom ett beslut som ska fattas i ett senare skede av förfarandet, vilket innebär att – om huvudöverklagandet (yrkandet om ogiltigförklaring) därefter vinner bifall – denna konkurrent ska uteslutas, att beslutet om tilldelning av kontraktet ska upphävas, och att det eventuellt ska inledas en ny upphandling i vilken den uteslutna anbudsgivaren får delta?
- Är det för att kunna besvara den första frågan relevant att tillgången till ett interimistiskt (men även slutgiltigt) domstolsskydd är villkorat av att det nationella oberoende prövningsorganet först har avslagit ett överklagande, även mot bakgrund av slutsatserna i domen *Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung und Caverion Österreich* (C-355/15)?
- Är det för att kunna besvara den första frågan relevant att – för det fall den uteslutna anbudsgivarens invändningar mot konkurrentens deltagande i upphandlingsförfarandet bifalls – (a) det inte är möjligt att inleda en ny upphandling eller att (b) skälet till att klaganden har uteslutits medför att denne inte har rätt att delta i den eventuella nya upphandlingen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, 1992, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 22 oktober 2019 – A.B. och B.B. mot Personal Exchange International Limited

(Mål C-774/19)

(2020/C 19/23)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i det nationella målet

Klagande: A.B. och B.B.

Motpart: Personal Exchange International Limited

Tolkningsfråga

Ska artikel 15.1 i förordning nr 44/2001⁽¹⁾ tolkas så, att ett avtal om pokerspel online, som ingås på distans via internet mellan en person och en utländsk aktör som tillhandahåller onlinespel, och vilket avtal omfattas av denna aktörs allmänna avtalsvillkor, kan kvalificeras som ett avtal som ingåtts av en konsument för ändamål som kan anses ligga utanför vederbörandes affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, trots att denne under flera år har livnärt sig på de inkomster som han erhållit från detta, eller på vinsterna från pokerspel, även om han inte har någon formell registrering för denna typ av verksamhet och i vilket fall som helst inte erbjuder denna verksamhet till tredje man på marknaden som en avgiftsbelagd tjänst?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – VB och WA mot BNP Paribas Personal Finance SA

(Mål C-776/19)

(2020/C 19/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: VB och WA

Svarande: BNP Paribas Personal Finance SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
  - det i det föregående lånerbudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som förleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på creditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?

- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – XZ och YY mot BNP Paribas Personal Finance SA

(Mål C-777/19)

(2020/C 19/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: XZ och YY

Svarande: BNP Paribas Personal Finance SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?

- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
- det i det föregående låneerbjudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på creditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade" i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – ZX
mot BNP Paribas Personal Finance SA**

(Mål C-778/19)

(2020/C 19/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: ZX

Svarande: BNP Paribas Personal Finance SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
  - det i det föregående lånerbudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på kreditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,

- trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämmande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppstår några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämmande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade" i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligena villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – AV mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

(Mål C-779/19)

(2020/C 19/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: AV

Svarande: BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är klagande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
  - det i det föregående lånerbudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på creditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppstår några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?

- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – BW och CX mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

(Mål C-780/19)

(2020/C 19/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: BW och CX

Motpart: BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13, (¹) tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?

- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
- det i det föregående låneerbjudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på kreditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar, trots att det i erbjudandet bland annat finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppstår några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade" i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – DY och EX mot BNP Paribas Personal Finance SA

(Mål C-781/19)

(2020/C 19/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: DY och EX

Svarande: BNP Paribas Personal Finance SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
  - det i det föregående lånerbudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,

- det i posterna ”internkonto i euro” och ”internkonto i schweiziska franc” i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på kreditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den ”valutarisk” som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av ”risken vad gäller räntesatsen”?
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den ”valutarisk” som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av ”risken vad gäller räntesatsen”?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara ”klart och begripligt” formulerade” i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som ”risk” eller ”svårighet”?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är ”klart och begripligt” formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – FA mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

(Mål C-782/19)

(2020/C 19/30)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: FA

Motpart: BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13 (¹), tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är klagande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?
- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
  - det i det föregående lånerbudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som förleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
  - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
  - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
  - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på creditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar,
  - trots att det i erbjudandet bland annat inte finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppbär några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?

- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

---

(1) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Barcelona (Spanien) den 22 oktober 2019 – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mot GB

(Mål C-783/19)

(2020/C 19/31)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Motpart: GB

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär räckvidden av skyddet för [en] ursprungsbeteckning att den kan skyddas, inte bara i förhållande till liknande produkter utan även i förhållande till tjänster som kan ha anknytning till den direkta eller indirekta distributionen av dessa produkter?
- 2) Kräver den risk för intrång på grund av anspelning som avses i de ovannämnda artiklarna i EU-förordningarna ⁽¹⁾ ⁽²⁾ att det i första hand görs en bedömning av namnet[,] för att avgöra vilken påverkan det har på en genomsnittlig konsument, eller ska det vid en bedömning av risken för intrång genom anspelning först fastställas att det rör sig om samma produkter, liknande produkter eller sammansatta produkter, som har en beståndsdel som utgörs av en produkt som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning?
- 3) Ska risken för intrång genom anspelning fastställas med hjälp av objektiva parametrar när namnen fullständigt eller i mycket hög grad sammanfaller, eller ska den graderas med hänsyn till de produkter eller tjänster som anspelar och anspelas på för att slå fast att risken för anspelning är låg eller irrelevant?

- 4) Är det skydd som föreskrivs i bestämmelserna i fråga vid risk för anspelning eller utnyttjande ett särskilt skydd som är knutet till produkternas särdrag, eller måste skyddet vara kopplat till bestämmelserna om illojal konkurrens?

(¹) Artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUTL 93, 2006, s. 12)

(²) Artikel 103 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUTL 347, 2013, s. 671)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 29 oktober 2019 – XX mot Tartu vangla

(Mål C-795/19)

(2020/C 19/32)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i det nationella målet

Klagande: XX

Motpart: Tartu vangla

Tolkningsfråga

Ska artikel 2.2 jämförd med artikel 4.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 2[7] november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (¹) tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken föreskrivs att en hörselnedsättning som medför att de föreskrivna kraven inte är uppfyllda utgör ett absolut hinder mot en anställning som kriminalvårdare och enligt vilken korrigerande hjälpmedel inte får användas för att bedöma huruvida hörselkraven är uppfyllda?

(¹) EGT L 303, 2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Košice I (Slovakien) den 30 oktober 2019 – NI, OJ och PK mot Sociálna poisťovňa

(Mål C-799/19)

(2020/C 19/33)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Košice I

Parter i det nationella målet

Klagande: NI, OJ, PK

Motpart: Sociálna poisťovňa

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet arbetstagarnas utestående fordringar som grundar sig på anställningsavtal även omfattar ersättning för den ideella skada som uppkommit på grund av att arbetstagaren har avlidit till följd av ett olycksfall i arbetet?
- 2) Ska artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens tolkas så, att som insolvent ska även anses vara en arbetsgivare mot vilken en ansökan om verkställighet visserligen har inlämnats i samband med en begäran om ersättning för den ideella skada som uppkommit på grund av att arbetstagaren har avlidit till följd av ett olycksfall i arbetet, som bifallits av domstolen, men fordran inte var indrivningsbar i verkställighetsförfarandet eftersom arbetsgivaren saknade tillgångar?

⁽¹⁾ EUT L 283, 2008, s. 36.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 4 november 2019 – Danske Bank A/S / Skatteverket

(Mål C-812/19)

(2020/C 19/34)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

Motpart: Skatteverket

Tolkningsfråga

Utgör en svensk filial till en bank med huvudetablering i en annan medlemsstat en egen beskattningsbar person när huvudetableringen tillhandahåller filialen tjänster och allokerar kostnaderna för dessa till filialen, om huvudetableringen ingår i en mervärdesskattegrupp i den andra staten medan den svenska filialen inte ingår i någon svensk mervärdesskattegrupp⁽¹⁾?

⁽¹⁾ artiklarna 2.1, 9.1 och 11 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT 2006, L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrike) den 5 november 2019 – MN**(Mål C-813/19)**

(2020/C 19/35)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Parter i det nationella målet

Klagande: MN

Övriga parter i målet: RJA, RJO, FD, BG, PG, KL, LK, MJ, NI, OH

Tolkningsfrågor

- 1) Uppfyller de villkor för att franska åklagarmyndigheter ska få utfärda en europeisk arresteringsorder som föreskrivs i artikel 695-16 och följande artiklar i straffprocesslagen fullt ut de krav på ett effektivt domstolsskydd i den mening som avses i unionsrätten?
- 2) Uppfyller de franska åklagarmyndigheterna kraven för att kunna kvalificeras som "utfärdande rättslig myndighet" i den mening som avses i artikel 6.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s. 1).

Talan väckt den 8 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Ungern**(Mål C-821/19)**

(2020/C 19/36)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Condou-Durande, J. Tomkin och A. Tokár)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla dels sina skyldigheter enligt artikel 33.2 i direktiv 2013/32/EU genom att tillfoga ytterligare ett skäl för att inte pröva asylansökningar utöver dem som uttryckligen anges i nämnda direktiv,

- dels sina skyldigheter enligt artiklarna 8.2, 12.1 c och 22.1 i direktiv 2013/32/EU, samt artikel 10.4 i direktiv 2013/33/EU, genom att vidta åtgärder genom vilka organiserad verksamhet i syfte att möjliggöra för personer, som inte uppfyller de kriterier som uppställs i den nationella asyllagstiftningen, att inleda ett asylförfarande kriminaliseras, och genom vilka det föreskrivs att restriktiva åtgärder ska vidtas gentemot personer som anklagas eller har dömts för sådant brott, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ungern har, sedan antalet asylsökningar plötsligt ökade år 2015, upprepade gånger ändrat sin asyllagstiftning. År 2018 ändrades de ungerska bestämmelserna om rätt till asyl väsentligt. Den 20 juni 2018 godkände det ungerska parlamentet az egyes törvényeknek till jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló, 2018. Évi VI. törvény (lag VI från 2018, om ändring av vissa lagar i samband med åtgärder mot illegal invandring) och den sjunde ändringen av den ungerska grundlagen. Denna uppsättning lagstiftningsåtgärder kallas också för "Stop Soros"-lagen. Med dessa ändringar begränsades den personkrets som har rätt till asyl ytterligare, eftersom ansökningar, enligt den ändrade lagen om rätten till asyl, anses inte kunna tas upp till prövning när den sökande har anlänt till Ungern via ett land där vederbörande inte har utsatts för förföljelse eller ett direkt hot om förföljelse. Büntető Törvénykönyv (strafflagen) ändrades på samma sätt. I lagen kriminaliseras därför verksamhet som syftar till att göra det möjligt för personer som i sitt ursprungsland, hemvistland eller annat land via vilket de anlänt till Ungern inte förföljs på grund av ras, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp, religion eller politisk åskådning eller som inte har en välgrundad rädsla för att bli direkt förföljds att inleda asylförfaranden.

Eftersom kommissionen anser att den lagstiftning som antogs år 2018 strider mot unionsrätten har den inlett ett överträdelseförfarande mot Ungern. Eftersom de förklaringar som Ungern inkommit med under det tidigare administrativa förfarandet inte har skingrat kommissionens misstankar, har den beslutat att hänskjuta ärendet till domstolen.

Överklagande ingett den 20 november 2019 av Achemos Grupè UAB, Achema AB av den dom som tribunalen (sjunde) meddelade den 12 september 2019 i mål T-417/16, Achemos Grupè and Achema AB mot kommissionen

(Mål C-847/19 P)

(2020/C 19/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Achemos Grupè UAB, Achema AB (ombud: R. Martens, avocat, V. Ostrovskis, advokatas)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Republiken Litauen, Klaipėdos Nafta AB

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva punkterna 1 och 2 i den bindande delen av den överklagade domen;
- återförvisa målet till tribunalen,

- eller, subsidiärt, själv avgöra talan i första instans och ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet i sin helhet ⁽¹⁾;
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta alla rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. Den första grunden: Åsidosättande av artikel 263 FEUF, jämförd med artikel 256.1 FEUF, och motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att underlåta att bedöma de uppgifter som kommissionen lagt till grund för sitt beslut, medan en korrekt granskning av lagligheten av kommissionens beslut från tribunalens sida borde ha inneburit en prövning av huruvida de uppgifter som kommissionen förlitat sig på i faktiskt hänseende var korrekta, tillförlitliga och konsekventa.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 41.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, rätten till god förvaltning och artikel 12 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁾, jämförd med artikel 5 i denna förordning, eftersom tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att kritisera klagandena för att inte ha underrättat kommissionen under kommissionens preliminära granskning, medan det med stöd av skyldigheten att göra en omsorgsfull och opartisk undersökning och rätten till god förvaltning är kommissionen som är skyldig att se till att den förfogar över de mest fullständiga och pålitliga uppgifter som möjligt.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 296.2 FEUF, artikel 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och motiveringsskyldigheten, eftersom tribunalen inte tydligt och entydigt angav varför LNG-projektet kunde undantas från artikel 14 i direktiv 2004/18/EG ⁽³⁾ och tilldelas Klaipėdos Nafta direkt, medan tribunalen i enlighet med sin motiveringsskyldighet borde ha redogjort för sitt resonemang på ett sådant sätt att klagandena fick kännedom om skälen för beslutet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut C(2013) 7884 final av den 20 november 2013, varigenom statligt stöd SA.36740 (2013/NN) som Litauen beviljat Klaipėdos Nafta förklarades förenligt med den inre marknaden (EUT C 161, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggen- treprenader, varor och tjänster (EUT L 134, 2004, s. 114).

Talan väckt den 21 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-849/19)

(2020/C 19/38)

Rättegångsspråk: x

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar, C. Hermes)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.4 och 6.1 i direktiv 92/43/EEG ⁽¹⁾ samt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa lämpliga målsättningar vad gäller bevarandet och lämpliga bevarandeåtgärder med avseende på de 239 områden av gemenskapsintresse som finns i Grekland och som anges i kommissionens beslut 2006/613/EG av den 19 juli 2006, ⁽²⁾ och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska kommissionen gör gällande att Republiken Grekland inte har fastställt, inom den föreskrivna fristen, lämpliga målsättningar vad gäller bevarandet av de 239 områden av gemenskapsintresse som finns inom medlemsstatens territorium.

Därutöver gör kommissionen gällande att Republiken Grekland inte har fastställt, inom den föreskrivna fristen, lämpliga bevarandeåtgärder avseende de 239 områden av gemenskapsintresse som finns inom medlemsstatens territorium.

Av dessa skäl har Republiken Grekland åsidosatt artiklarna 4.4 och 6.1 i direktiv 92/43/EEG samt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(¹) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114).

(²) Kommissionens beslut av den 19 juli 2006 om antagande, enligt rådets direktiv 92/43/EEG, av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen (EUT L 259, 2006, s. 1).

Talan väckt den 25 november 2019 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-856/19)

(2020/C 19/39)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Perrin och A. Sipos)

Svarande: Ungern

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Ungern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10.2 och 10.3 i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (¹) genom att efter utgången av övergångsperioden den 31 december 2017, tillämpa en total punktskatt som understiger 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för cigaretter som frisläpps för konsumtion och för att ta ut en punktskatt på mindre än 115 euro per 1 000 cigaretter, och
- förplikta Ungern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 10.2 i rådets direktiv 2011/64/EU, av den 21 juni 2011, om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror, ska från och med den 1 januari 2014 den totala punktskatten på cigaretter utgöra minst 60 % av det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset för de cigaretter som frisläpps för konsumtion, med undantag för de medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 115 euro per 1 000 cigaretter. Eftersom Ungern tar ut en punktskatt per 1 000 cigaretter som understiger 115 euro är denna medlemsstat skyldig att införa en punktskatt på minst 60 % av det vägda genomsnittliga priset.

I artikel 10.2 i direktiv 2011/64/EU beviljades Ungern och sju andra medlemsstater en övergångsperiod fram till och med den 31 december 2017 för att uppfylla kraven angående nivån på punktskatten. Enligt artikel 10.2 och 10.3 i direktiv 2011/64/EU skulle dessa medlemsstater ha uppnått nämnda tröskelvärden vid utgången av denna övergångsperiod.

Kommissionen anser att Ungern vid utgången av övergångsperioden inte uppnådde tröskelvärdena för punktskatten som slås fast i artikel 10.2 och 10.3 i direktiv 2011/64/EU och att denna medlemsstat efter den 31 december 2017 fortsatt har tillämpat en punktskatt som understiger de tröskelvärden som slås fast i detta direktiv.

(¹) Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 2011, s. 24)

Beslut meddelat av ordföranden på domstolen den 10 juli 2019 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien, intervenient; Republiken Frankrike

(Mål C-569/17) EUT C 392, 20.11.2017

(2020/C 19/40)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på avdelningen har beslutat att avskriva målet.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning den 14 augusti 2019 – Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH mot Lotte Co. Ltd, Office de l'Union européenne pour la propriété intellectuelle (EUIPO)

(Mål C-580/18) (¹)

(2020/C 19/41)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 25, 21.1.2019

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD - Portugal) – Totalmédia – Marketing Directo e Publicidade SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-751/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/42)

Rättegångsspråk: portugisiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.3.2019

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Roma - Italien) – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.) mot Soundreef Ltd

(Mål C-781/18) ⁽¹⁾

(2020/C 19/43)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 112, 25.3.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 11 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf - Tyskland) – flihtright GmbH mot Eurowings GmbH

(Mål C-180/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/44)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.7.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 19 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Primera Instancia e Instrucción de Ceuta - Spanien) – HC, ID mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Mål C-247/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/45)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 246, 22.07.2019

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus - Finland) – Överklagande från Nobina Finland Oy

(Mål C-327/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/46)

Rättegångsspråk: finska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 220, 1.7.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 26 augusti 2019 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Düsseldorf - Tyskland) – EUflight.de GmbH mot Eurowings GmbH

(Mål C-345/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/47)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 255, 29.7.2019.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från l'Amtsgericht Hamburg - Tyskland) – GE mot Société Air France

(Mål C-370/19) ⁽¹⁾

(2020/C 19/48)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 280, 19.8.2019

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 26 november 2019 – Belgien mot kommissionen

(Mål T-287/16) (⁽¹⁾)

(EGF) och Ejflu – Betalningar som är undantagna från finansieringen – Betalningar som verkställts av Belgien – Felaktigt utbetalda exportbidrag – Det uteblivna återkravet beror på försummelse som ska tillskrivas ett organ i en medlemsstat – Alla rättsmedel är inte uttömda – Proportionalitet)

(2020/C 19/49)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux, M. Jacobs och C. Pochet, biträdda av advokaterna É. Grégoire och J. Mariani)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet och B. Hofstätter)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 75, 2016, s. 16, och rättelse i EUT L 95, 2016, s. 20), i den mån det däri fastställs att ett belopp på 9 601 619,00 euro ska undantas från nämnda finansiering vad gäller Konungariket Belgien.

Domslut

- 1) Kommissionens genomförandebeslut (UE) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den mån det däri fastställs att ett belopp på 9 601 619,00 euro ska undantas från nämnda finansiering vad gäller Konungariket Belgien, ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna i såväl tribunalen som domstolen.

(¹) EUT C 270, 25.7.2016.

Tribunalens dom av den 20 november 2019 – Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mot kommissionen(Mål T-502/16) (⁽¹⁾)

(Personalmål - Tjänstemän - Mord på en tjänsteman och hans maka – Skyldighet att säkerställa skydd för personal i unionens tjänst – En institutions ansvar för den ideella skada en avliden tjänstemans rättsinnehavare har lidit – Tjänstemannens mor, bror och syster – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning – Talerätt grundad på artikel 270 FEUF – Person som avses i tjänsteföreskrifterna – Rimlig tidsfrist)

(2020/C 19/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Shanghai, Kina) och ytterligare 6 sökande vilkas namn finns angivna i bilaga till domen (ombud: advokaterna F. Di Gianni, G. Coppo och A. Scalini)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis B. Eggers, G. Gattinara och D. Martin, därefter G. Gattinara och R. Striani)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF med yrkande om att kommissionen ska förpliktas att till Alessandro Missir Mamachi di Lusignanos rättsinnehavare, till Livio Missir Mamachi di Lusignanos rättsinnehavare, samt till Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, Stefano Missir Mamachi di Lusignano och Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano utge diverse belopp som ersättning för den ideella skada som uppkommit med anledning av mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano och hans hustru, som inträffade den 8 september 2006 i Rabat (Marocko), där Alessandro Missir Mamachi di Lusignano befann sig i tjänsten.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att pröva yrkandena om att Europeiska kommissionen ska förpliktas att, som ersättning för ideell skada, utbetala ett belopp om 463 050 euro till var och en av Alessandro Missir Mamachi di Lusignanos rättsinnehavare, ett belopp om 574 000 euro till samma rättsinnehavare och ett belopp om 308 700 euro till Livio Missir Mamachi di Lusignanos rättsinnehavare.
- 2) Kommissionen förpliktas att solidariskt betala ett belopp på 50 000 euro till Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, som ersättning för den ideella skada hon lidit.
- 3) Kommissionen förpliktas att solidariskt betala ett belopp på 10 000 euro till Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano, som ersättning för den ideella skada hon lidit.
- 4) Kommissionen förpliktas att solidariskt betala ett belopp på 10 000 euro till Stefano Missir Mamachi di Lusignano, som ersättning för den ideella skada han lidit.
- 5) På de ersättningar som avses i punkterna 2–4 ovan ska dröjsmålsränta utgå från dagen för avkunnandet av förevarande dom till dess full betalning sker, enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, ökad med två procentenheter.
- 6) Talan ogillas i övrigt.
- 7) Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna

(¹) EUT C 26, 26.1.2013 (målet var inledningsvis registrerat vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-132/12, och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 27 november 2019 – Izuzquiza och Semsrott mot Frontex(Mål T-31/18)⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar avseende en fartygsinsats av Frontex i Medelhavet år 2017 – Använda fartyg – Avslag på ansökan om tillgång – Artikel 4.1 a i förordning nr 1049/2001 – Undantag avseende skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om allmän säkerhet)

(2020/C 19/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Luisa Izuzquiza (Madrid, Spanien) och Arne Semsrott (Berlin, Tyskland) (ombud: S. Hilbrans, R. Callsen, avocats, och J. Pobjoy, barrister)

Svarande: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (ombud: H. Caniard och T. Knäbe, biträdda av B. Wägenbaur och J. Currall, avocats)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av Frontex beslut CGO/LAU/18911c/2017 av den 10 november 2017 om avslag på ansökan om tillgång till handlingar innehållande uppgifter om namn, flagg och typ avseende varje fartyg som användes av Frontex i centrala Medelhavet i samband med den gemensamma insatsen Triton mellan den 1 juni och den 30 augusti 2017.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Luisa Izuzquiza och Arne Semsrott ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Tribunalens dom av den 21 november 2019 – K.A. Schmersal Holding mot EUIPO – Tecnium (tec.nicum)(Mål T-527/18)⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket tec.nicum – Äldre nationella figurmärket TECNIUM – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Tjänsteslagslikhet – Känneteckenslikhet – Artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001 – Verkligt bruk av det äldre varumärket – Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001 – Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljande egenskaper – Bevisning som åberopats för första gången vid tribunalen)

(2020/C 19/52)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG (Wuppertal, Tyskland) (ombud: advokaten A. Haudan)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Tecnium, SL (Manrise, Spanien) (ombud: advokaten E. Sugrañes Coca)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 21 juni 2018 (ärende R 2427/2017-5) om ett invändningsförfarande mellan Tecnum och K.A. Schmersal Holding.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) K.A. Schmersal Holding GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 381, 22.10.2018.

Tribunalens dom av den 28 november 2019 – Wywiał-Przȳda mot kommissionen

(Mål T-592/18) (¹)

(Personalmål – Kontraktsanställda – Lön – Beslut om att inte bevilja utlandstillägg – Artikel 4.1 a i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Arbete som utförts för en annan stat – Diplomatstatus – Femårig referensperiod)

(2020/C 19/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Katarzyna Wywiał-Przȳda (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ombud: S. Orlandi och T. Martin, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och D. Milanowska)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 november 2017 om att neka sökanden utlandstillägg.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Katarzyna Wywiał-Przȳda ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018.

Tribunalens dom av den 28 november 2019 – August Wolff mot EUIPO– Faes Farma (DermaFaes Atopimed)(Mål T-642/18) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket DermaFaes Atopimed – Det äldre ordmärket Dermowas – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2020/C 19/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ombud: advokaten A. Thünken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spanien) (ombud: advokaterna A. Vela Ballesteros och S. Fernandez Malvar)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 11 juli 2018 (ärende R 1365/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan Dr. August Wolff och Faes Farma.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Faes Farma, SA, inbegripet de nödvändiga kostnader som uppkommit för Faes Farma, SA, i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

⁽¹⁾ EUT C 4, 7.1.2019.

Tribunalens dom av den 28 november 2019 – August Wolff mot EUIPO – Faes Farma (DermaFaes)(Mål T-643/18) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket DermaFaes – Det äldre ordmärket Dermowas – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2020/C 19/55)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ombud: advokaten A. Thünken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Ivanauskas och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spanien) (ombud: advokaterna A. Vela Ballesteros och S. Fernandez Malvar)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 14 juni 2018 (ärende R 1842/2017–2) om ett invändningsförfarande mellan Dr. August Wolff och Faes Farma.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Faes Farma, SA, inbegripet de nödvändiga kostnader som uppkommit för Faes Farma, SA, i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd.

(¹) EUT C 16, 14.1.2019.

Tribunalens dom av den 20 november 2019 – Werner mot EUIPO – Merck (fLORAMED)

(Mål T-695/18) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket fLORAMED – Äldre EU-ordmärket MEDIFLOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 19/56)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Stefan Werner (Baldham, Tyskland) (ombud: advokat T Büttner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Pfléghar, M. Best, M. Giannakoulis och S. Schöffner)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 september 2018 (ärende R 197/2018-2) om ett invändningsförfarande mellan Merck och Stefan Werner.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Stefan Werner ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 25, 21.1.2019.

Tribunalens dom av den 26 november 2019 – Wyld mot EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)(Mål T-711/18) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet wyld – Det äldre internationella ordmärket WILD CRISP – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Delvist avslag på registreringsansökan)

(2020/C 19/57)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Wyld GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten M. Douglas)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 24 september 2018 (ärende R 2621/2017-2) om ett invändningsförfarande mellan Kaufland Warenhandel och Wyld

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Wyld GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C35, 28.1.2019.

Tribunalens beslut av den 14 november 2019 – Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet(Mål T-276/13 RENV) ⁽¹⁾

(Dumpning – Import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna – Slutgiltig antidumpningstull – Den angräpningsrättsakten har upphävts – intresse av att få saken prövad föreligger inte längre – Anledning saknas att döma i saken)

(2020/C 19/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Growth Energy (Washington, DC, Förenta staterna) och Renewable Fuels Association (Washington) (ombud: advokaterna P. Vander Schueren och M. Peristeraki)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, biträdd av advokaten N. Tuominen)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (ombud: advokaterna O. Prost och A. Massot)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, 2013, s. 10), i den del som rör sökandena och deras medlemmar.

Avgörande

- 1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*
- 2) *Growth Energy och Renewable Fuels Association, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och ePure, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 226, 3.8.2013

Tribunalens beslut av den 21 november 2019 – ZI mot kommissionen

(Mål T-618/18)(¹)

(Personalmål – Tjänstemän – Omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet – Tjänstemannens make är ansluten – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Avvisning)

(2020/C 19/59)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: ZI (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Bohr och L. Vernier)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europaparlamentet (ombud: J. Van Pottelberge och J. Steele), Europeiska unionens råd (ombud: R. Meyer och M. Alver)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av beslutet av den 4 december 2017 som fattats av kommissionens byrå för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) om att inte ansluta sökandens make till Europeiska unionens gemensamma sjukförsäkringssystem.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *ZI ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 455, 17.12.2018.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Taminco mot kommissionen

(Mål T-740/18 R)

(Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Det verksamma ämnet tiram – Villkor för godkännande för utsläppande på marknaden – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2020/C 19/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Taminco BVBA (Gand, Belgien) (ombud: advokaterna C. Mereu och S. Englebert)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Koleva, A. Lewis och I. Naglis)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1500 av den 9 oktober 2018 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet tiram samt om förbud mot användning och försäljning av utsäde som behandlats med växtskyddsmedel innehållande tiram, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 254, 2018, s. 1).

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Tribunalens beslut av den 14 november 2019 – Flovax mot EUIPO – Dagniaux et Gervais Danone (GLACIER DAGNIAUX DEPUIS 1923)

(Mål T-147/19) (1)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförklaring – EU-figurmärket GLACIER DAGNIEUX DEPUIS 1923 – Återkallelse av det angripna beslutet – Ändamålet med talan har förfallit – Anledning saknas att döma i saken)

(2020/C 19/61)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Flovax Sàrl (Doncols, Luxemburg) (ombud: advokaten C.-S. Marchiani)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Pétrequin och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Dagniaux (Roubaix, Frankrike),

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Compagnie Gervais Danone (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten S. Havard Duclos.)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 18 maj 2018 (förenade ärendena R 2210/2016-1 och R 2211/2016-1) angående ett ogiltighetsförfarande mellan, å ena sidan, Compagnie Gervais Danone, och, å andra sidan, Flovax och Dagniaux.

Avgörande

- 1) *Det saknas anledning att döma i saken.*
- 2) *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 148, 29.4.2019.

Tribunalens beslut av den 18 november 2019 – Dickmanns mot EUIPO

(Mål T-181/19)(¹)

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Tidsbegränsat kontrakt med en uppsägningsklausul – Klausul enligt vilken kontraktet sägs upp om den tillfälligt anställde inte förs upp på en reservförteckning efter ett uttagningsförfarande – Rent bekräftande rättsakt – Tidsfrist för klagomål – Avvisning)

(2020/C 19/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spanien) (ombud: advokat H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukosiūtė biträdd av advokat B. Wägenbauer)

Saken

Begäran med stöd av artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring av EUIPO:s beslut av den 4 juni 2018 om avslag på sökandens begäran om att uppsägningsklausulen i artikel 5 i kontraktet ska upphävas, att kontraktet ska omkvalificeras som ett tillsvidarekontrakt, om nödvändigt med återkallande av beslutet av den 14 december 2017, och att kontraktet ska förlängas en andra gång bortom den 30 september 2018 eller åtminstone att sökanden ska inkluderas i förfarandet för en andra kontraktsförlängning för tillfälligt anställda i enlighet med riktlinjerna av den 28 januari 2016 för kontraktsförlängning för tillfälligt anställda, dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Sigrid Dickmanns rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 206, 17.6.2019.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Sipcarn Oxon mot kommissionen

(Mål T-518/19 R)

(Interimistiskt förfarande – Växtskyddsmedel – Förordning (EG) nr 1107/2009 – Det verksamma ämnet klorotalonil – Villkor för godkännande för utsläppande på marknaden – Begäran om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2020/C 19/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Sipcarn Oxon SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna C. Mereu och P. Sellar)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Naglis och A. Dawes)

Saken

Talan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/677 av den 29 april 2019 om att inte förnya godkännandet av det verksamma ämnet klorotalonil i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 114, 2019, s. 15).

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
  - 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*
-

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mot kommissionen

(Mål T-549/19 R)

(Interimistiskt förfarande – Sär läkemedel – Ansökan om uppskov med verkställighet – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2020/C 19/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Tyskland) (ombud: P. von Czettritz, advokat)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: J. F. Brakeland, L. Haasbeek och C. Hermes)**Saken**

Ansökan enligt artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av artikel 5 i kommissionens genomförandebeslut C(2019) 4558 final av den 20 juni 2019 om godkännande för försäljning av humanläkemedlet Trecondi – Treosulfan enligt Europaparlamentets och rådets förordning nr 726/2004.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 26 september 2019 – Microos Food Safety mot kommissionen

(Mål T-568/19 R)

(Interimistiskt förfarande – Bakteriofag – Listeria – Listex™ P100 – Avvisning)

(2020/C 19/65)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Microos Food Safety BV (Wageningen, Nederländerna) (ombud: advokaten S. Pappas)*Svarande:* Europeiska kommissionen (ombud: B. Eggers, W. Farrell och I. Galindo Martín)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av det beslut som kommissionen påstås ha antagit den 17 juni 2019 varigenom utsläppande på marknaden av Listex™ P100 förbjöds vad gäller användning som processhjälpmedel i ätfärdiga livsmedel av animaliskt ursprung.

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

Talan väckt den 23 oktober 2019 – Northgate and Northgate Europe mot kommissionen

(Mål T-719/19)

(2020/C 19/66)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Northgate plc (Darlington, Förenade kungariket) och Northgate Europe Ltd (Darlington) (ombud: J. Lesar, Solicitor och K. Beal, QC)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 april 2019 angående det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket genomfört rörande undantag från skatt för koncernintern finansiering i samband med bestämmelserna om kontrollerade utländska bolag (CFC Group Financing Exemption), i den del det avser sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Första grunden: Kommissionen tillämpade felaktigt artikel 107.1 FEUF och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning eller värdering när den valde referensramen för analysen av skatteordningen. Kommissionen borde som referensram ha beaktat Förenade kungarikets ordning för bolagsbeskattning och inte endast ordningen för de kontrollerade utländska bolagen (controlled foreign companies, CFC) i sig.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med att den tillämpade artikel 107.1 FEUF och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning eller värdering i och med att den använde en felaktig metod vid analysen av CFC-ordningen. I skälen 124–126 i det angripna beslutet behandlade kommissionen felaktigt bestämmelserna i kapitel 9 i del 9A i Taxation (international and other provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) som ett slags undantag från den allmänna skattskyldighet som föreskrivs i kapitel 5 i samma del.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning i samband med att den tillämpade artikel 107.1 FEUF när den i skälen 127–151 i det angripna beslutet fann att selektivitetskriteriet var uppfyllt i och med att företag som rättsligt och faktiskt sett befann sig i jämförbara situationer behandlades olika.

4. Fjärde grunden: De 75 procent som undantas enligt section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 motiveras av skattesystemets art och struktur.
5. Femte grunden: Att beskatta CFC-bolag som uppfyller villkoren för undantag i nämnda kapitel 9 som en grupp strider mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF.
6. Sjätte grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning eller värdering i samband med undantaget på 75 procent och frågan om en fast sats.
7. Sjunde grunden: Kommissionens beslut strider mot de allmänna unionsrättsliga principerna om förbud mot diskriminering och om likabehandling.
8. Åttonde grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa eller otillbörligt förlita sig på rådets direktiv (EU) 2016/1164, ⁽¹⁾ vilket inte var tillämpligt i tiden (*ratione temporis*).

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

Talan väckt den 25 oktober 2019 – LSEGH (Luxembourg) och London Stock Exchange Group Holdings (Italy) mot kommissionen

(Mål T-726/19)

(2020/C 19/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: LSEGH (Luxembourg) Ltd (London, Förenade kungariket), och London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (London,) (ombud: advokaterna O. Brouwer, A. Pliego Selie, och A. von Bonin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket genomfört rörande undantag från skatt för koncernintern finansiering i samband med bestämmelserna om kontrollerade utländska bolag (CFC Group Financing Exemption), och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader i enlighet med artikel 134 i tribunalens rättegångsregler, inklusive de kostnader som uppkommer för eventuella intervenienter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning och lämnade inte tillräcklig motivering i samband med att den identifierade referenssystemet i det angripna beslutet.
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning och lämnade inte tillräcklig motivering i samband med att den i det angripna beslutet, felaktigt, betraktade undantaget från skatt för koncernintern finansiering som ett undantag från vad som vanligen gäller inom referenssystemet.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den, i det angripna beslutet, fann att undantaget från skatt för koncernintern finansiering diskriminerar mellan ekonomiska aktörer.
4. Fjärde grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den, i det angripna beslutet, fann att undantaget från skatt för koncernintern finansiering inte motiveras av referenssystemets övergripande art och struktur.

Talan väckt den 29 oktober 2019 – PL mot kommissionen

(Mål T-728/19)

(2020/C 19/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PL (ombud: advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 augusti och 26 september 2019 om delvis avslag, på sökandens ansökningar och bekräftande ansökningar om tillgång till handlingar av den 4 december 2018, vilka registrerades den 28 februari 2019, med hänvisning till undantaget till skydd för den enskildes privatliv och integritet i artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1049/2001,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

2. Andra grunden: Åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s.1)
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Talan väckt den 29 oktober 2019 – Arris Global mot kommissionen

(Mål T-731/19)

(2020/C 19/69)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Arris Global Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: J. Lesar, Solicitor, och K. Beal, QC)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 2 april 2019 om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande CFC Group Financing Exemption, till den del det rör sökanden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF och/eller en uppenbart oriktig bedömning eller värdering när den valde referensramen för analysen av skatteordningen. Kommissionen borde som referensram ha valt Förenade kungarikets ordning för företagsbeskattning, och inte endast ordningen för kontrollerade utländska bolag (Controlled Foreign Companies (CFC))
2. Andra grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF och/eller en uppenbart oriktig bedömning eller värdering i och med att den använde en felaktig metod vid analysen av CFC-ordningen. I skälen 124–126 i det angripna beslutet behandlade kommissionen felaktigt bestämmelserna i kapitel 9 i del 9A i Förenade kungarikets Taxation (international and other provisions) Act 2010 (2010 års lag om (internationell och annan) beskattning) som en form av undantag från den allmänna skattskyldighet som föreskrivs i kapitel 5 i samma del.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF när den i skälen 127–151 i det angripna beslutet fann att selektivitetskriteriet var uppfyllt i och med att företag som rättsligt och faktiskt sett befann sig i jämförbara situationer behandlades olika.
4. Fjärde grunden: Det 75-procentiga undantaget enligt section 371ID i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 motiveras av skattesystemets art och struktur.
5. Femte grunden: Att beskatta CFC-bolag som uppfyller villkoren för undantag i kapitel 9 i del 9A i Förenade kungarikets Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 som en grupp strider mot sökandenas etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF

6. Sjätte grunden: Kommissionen gjorde en uppenbart felaktig bedömning eller värdering i samband med undantaget på 75 procent och frågan om en fast sats
7. Sjunde grunden: Kommissionens beslut strider mot den allmänna unionsrättsliga principen om icke-diskriminering eller lika-behandling.
8. Åttonde grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att analogt tillämpa eller otillbörligt förlita sig på rådets direktiv (EU) 2016/1164 ⁽¹⁾, vilket inte var tillämpligt i tiden (*ratione temporis*).
9. Nionde grunden: Kommissionen gjorde sig skyldig till en felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF genom att i skäl 176 i det angripna beslutet finna att det finns en grupp av förmånstagare (däribland sökandena) och att sökandena hade mottagit stöd som skulle återkrävas enligt artikel 2.1 i det angripna beslutet

---

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (EUT L 193, 2016, s. 1).

Tribunalens beslut av den 18 november 2019 – Lantmännen och Lantmännen Agroetanol mot kommissionen

(Mål T-79/19)(EUT C 131, 8.4.2019)

(2020/C 19/70)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

Tribunalens beslut av den 12 november 2019 – DK mot GSA

(Mål T-537/19)(⁽¹⁾)

(2020/C 19/71)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 30.9.2019

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV